

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Synodvs Nicæna II. Generalis. Sub Hadriano papa I. anno DCCLXXXVII.

Parisiis, 1644

Eiusdem patris nostri Sophronii ex libro Prato.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15473

Deo, qui etiam per sacras imagines miracula perficit.

Eustathius reuerendissimus monachus, presbyter & abbas monasterii Maximini, dixit: Et ego, sancti patres, librum ferociusdem patris, conscriptionem habentem vitas multorum sanctorum virorum. & sicut placuerit cœtui vestro.

Sancta Synodus dixit: Legatur.

Et accipiens Stephanus monachus legit.

Eiusdem patris nostri Sophronii ex libro Prato.

Dicebat abbas Theodorus Æliota, quia quidam inclusus erat in monte oliuarum, valde certator. Impugnabat autem cum dæmon fornicationis. Quadam ergo die cum immineret ei vehementer, cœpit senex lamentari, & dicere dæmonio: Usquequo non parcis mihi? recede iam a me, conuenisti mihi. Apparet ei dæmon visibiliter, dicens: Iura mihi, quod nemini dicas, quod dicturus sum tibi; & ultra te non impugnabo. Et iurauit ei senex, quod per eum qui in altissimis habitat, nemini dicam, quæ mihi dixeris. Tunc dicit ei dæmon: Ne adores hanc imaginem, & te amplius non impugnabo. Habebat autem imago effigiem dominam nostram sanctam Mariam Dei genitricem, portantem Dominum nostrum Iesum Christum. Dicit inclusus dæmoni: Sine ut mecum tractem. In crastinum autem nuntiat hoc abbati Theodoro Æliota, qui tunc habitabat in laura Pharonum. Et venit, cui omnia indi-

δει κὴ διὰ τῶν ἱερῶν εἰκόνων θαυματουργίας Ἰππελοῦ π.

Εὐστάθιου ὁ ἀλαβείσατος μοναχός, πρεσβυτέρου & ἡγουμένου μονῆς τῆς Μαξίμου εἶπε· καὶ γὰρ ἄγιοι πατέρες βίβλον ἐπιφέρωμαι τῆς αὐτῆς πατρὸς, συγγραφῆς περὶ ἐξουσιῶν βίους πολλῶν ἁγίων ἀδελφῶν· & ὡς παρέρχεται τῆς ἡμῶν ὁμῆγυρει.

Ἡ ἁγία συνόδος εἶπεν· ἀναγνώσθητω.

Καὶ λαβὼν Στέφανος ὁ ἀλαβείσατος μοναχὸς ἀνέγνω.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Σωφρονίου ἐκ τῆς λειμωναρίου.

Ἐλεγεν ὁ ἀββᾶς Θεόδωρος ὁ Αἰλιώτης, ὅτι ἰὼν ἐγκλειστος εἰς τὸ ὄρος τῆς ἐλαμῶν, ἀγωνιστὴς παύ. ἐπολέμει δὲ αὐτὸν ὁ δαίμων τῆς πορνείας. ἐν μιᾷ οὐκ ὡς ἐπέκειτο αὐτῷ σφοδρῶς, ἤρξατο ὁ γέροντος δοποδύραξ, & λέγων τῷ δαίμονι· ἕως ποῦ ἐκ ἐνδίδως μοι; ἄποστα λοιπὸν ἀπ' ἐμοῦ, σωζήσασάς μοι. φάνει αὐτῷ ὁ δαίμων ὀφθαλμοφανῶς, λέγων ὁμῶσόν μοι, ὅτι οὐδενὶ λέγεις, ὁ μέλλω λέγαν σοι· & ἐκέπτε σε πολέμῳ. καὶ ἠμῶσεν αὐτῷ ὁ γέροντος, ὅτι μὰ τὸ ἐνοικουῦντα ἐν τοῖς ὑψέσις ἐκ εἶπω πνί, ἀπὸ λέγεις μοι. τότε λέγει αὐτῷ ὁ δαίμων· μὴ περὶ σκωπῆς ταύτης τῆς εἰκόνος, & ἐκ ἐπ' σε πολέμῳ. εἶχε δὲ ἐκτύπημα ἡεἰκῶν πνὶ δέσπονδου ἡμῶν τῆς ἁγίας Μαρίας τῆς θεοτόκου βασιλεύσαντος κῶρον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. λέγει ὁ εἰληστος τῷ δαίμονι· ἀφες σκέλωμαι. τῆς οὐκ ἐπαύειον διησὶ τῷ ἀββᾶ Θεόδωρος τῷ Αἰλιώτη οἰκουῦντι τότε ἐν τῇ λαυρα. Φαερῶν. καὶ ἦλθε, κὴ δηγήσατο πάντα.

ANNO
 CHRISTI
 787.

ὁ ἄγγελος λέγει τῷ ἐγκλείσῳ· ὄντως ἀβ-
 βᾶ ἐνεπαύθη, ὅτι ὠμώσας τῷ δαίμονι.
 πλὴν καλῶς ἐποίησας ὁρῶν. συμ-
 φέροι δέ σοι μὴ καταλιπεῖν εἰς τὴν πό-
 λιν ταύτην πορνεῖν, εἰς ὃ μὴ εἰσελ-
 θῆς, ἢ ἵνα θρηνησῇ τὸ προσκυκῶν (C)
 κύριον ἡμῶν καὶ θεὸν Ἰησοῦν Χριστὸν
 μὲν τῆς ἰδίας αὐτῆς μητρὸς ἐν εἰκόνι. ση-
 εἶξας οὐδ' αὐτὸν καὶ ἐνδιωμάσας
 πλείοσι λόγοις, ἀπῆλθεν εἰς τὴν ἰδίαν
 αὐτῆς πόλιν. φαίνεται οὐδ' ἄλλο ὁ δαί-
 μον τῷ ἐγκλείσῳ, καὶ λέγει αὐτῷ· τί
 ἐνὶ κακώγερε; ἐκ ὠμώσας μοι, ὅτι οὐ-
 δὲνὶ λέγεις; καὶ πῶς πάντα ὁρῶν τῷ
 ἐλθόντι πρὸς σέ; λέγω σοι κακώγερε,
 ὡς Ἰησοῦς ἐχθρὸς κριθῆναι ἐν τῇ ἡμέ-
 ρῃ τῆς κρίσεως. ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἐγκ-
 κλειστος, λέγων· ὅτι μὲν ὠμώσα, ὠμώ-
 σα· ὅτι Ἰησοῦς, οἶδα. πλὴν (C)
 ἐμὸν δεῦρο τὴν καὶ ποιητῶν Ἰησοῦς
 σοὶ δὲ ἐκ αἰκονῶν.

Κωνσταντῖνος ὁ ὀσιώτατος (C) Ἰησοῦ-
 π (C) Κωνσταντίας τῆς Κυβερου εἶπεν·
 ὡσπερ ὀρμίσκοι χρυσοῖ, οὕτως εἰσὶν
 (C) θεοφόροι ἡμῶν πατέρες, συμφω-
 νοῦντες εἰς τὴν προσκυκῶσιν τῶν ἱε-
 ρῶν εἰκόνων.

Ἰωάννης ὁ ἀλαβέσατος (C) μοναχὸς,
 πρεσβύτερος (C) καὶ τοποτηρητὴς τῶν ἀνα-
 πολικῶν χειρῶν, εἶπε· ὅτι ἔττον ση-
 μαίνει ὁ λόγος (C) τῆς πάσης ἡμῶν σω-
 φρονίας, ὅτι συμφέροι ὁμολογεῖντα Ἰησοῦ-
 κῆσαι, ἢ ὅλως φυλάξαι ὄρκον Ἰησοῦ
 καταλύσαι τῶν σεπῶν εἰκόνων. τοῦτο δὲ
 λέγομεν, ἐπειδὴ πρὸς σήμερον (C) ἐπα-
 φορμίζονται ὄρκοι.

Ταρασίσιος ὁ ἀγιώτατος (C) πατρι-
 ἀρχὴς εἶπεν· ἐπειδὴ ἐγίνωσκε τὴν ἀ-
 γαθότητα τῆς θεοῦ, ὅτι μετανοοῦντας

cavit. At vero senex dicit in-
 cluso: Sic abba illufus es, vt dæ-
 moni iurares? Verumtamen be-
 ne fecisti hoc dicere. Expedi-
 autem tibi potius, vt non dimit-
 tas in ciuitate ista lupanar, in
 quod non introeas, quam vt
 recuses adorare Dominum &
 Deum nostrum Iesum Chri-
 stum cum propria matre sua in
 imagine. Confirmato ergo eo,
 & confortato multis sermoni-
 bus, abiit in proprium locum
 suum. Apparet itaque rursus
 dæmon incluso, & dixit ei: Quid
 est male senex? non iurasti mi-
 hi, quod nemini diceres? &
 quomodo cuncta dixisti ei qui
 venit ad te? Dico tibi maligne
 senex, vt periurus habes iudica-
 ri in die iudicii. Respondit ei
 inclusus, dicens: * Quia iuravi * Gr. Quod
 quidem, iuravi: & quia periur-
 raui, scio. Verumtamen * mi-
 nime Dominum & factorem
 periuravi. te autem non audio.

Constantinus sanctissimus e-
 piscopus Constantiæ Cypri di-
 xit: Quemadmodum aurea mo-
 nilia, ita sunt deiferi patres no-
 stri, concordantes in adoratio-
 ne sacrarum imaginum.

Ioannes reuerendissimus mo-
 nachus, presbyter & vicarius
 orientalium pontificum, dixit:
 Et aliud significat sermo patris
 nostri Sophronii, quia expedit
 ei qui iurauit, magis periurare,
 quam omnino seruare iusiuran-
 dum in destructionem venera-
 bilium imaginum. Hoc autem
 dicimus, quoniam quidam ho-
 die excusant se propter iura-
 mentum.

Tarasius sanctissimus patriar-
 cha dixit: Quoniam sciebat bo-
 nitatem Dei, quia pœnitentes

fufcipit, ideo difpofuit transgredi impium iuramentum. Et nunc qui in hærefi ifta iuraverunt, fi quidem aliud peccatum non fecerunt, rationabilis eis eft excufatio, & non habent quod dicant. nam fi in alia peccata incidunt, debent Deum placare, & obfecrare de remiffione illiciti iuramenti.

Theodorus fanctiffimus epifcopus Subritensium dixit: Princeps apoftolorum Petrus negavit, fed acta pœnitentia receptus eft.

Tarasius fanctiffimus patriarcha dixit: Herodes non periuravit, fed periit. at vero Petrus negavit cum iuramento: deinde foras egressus & lacrymatus, faluus factus eft. Omne quippe peccatum benignus Deus ignofcit, fi ex tota anima quis pœnitentiam gesserit.

Sancta Synodus dixit: Etiam domine, fic nos fancta fcriptura docet.

Tarasius fanctiffimus patriarcha dixit: Primus theologiæ princeps, fanctus videlicet Ioannes ait: Nos, filioli, fi dixerimus, quia peccatum non habemus, mendaces fumus. Si ergo rogauerimus Deum pro peccatis noftris, propitius nobis fit, & dimittit delicta noftra.

Nicephorus fanctiffimus epifcopus Dyrrachii dixit: Pauore multo detinemur domine, quia plurima mala egimus, & compendiofam pœnitentiam & confessionem precamur.

Leo fanctiffimus epifcopus Phocix dixit: Scriptum eft, quia iuramentem mendax ne diligatis. & huius rei gratia mendax iuramentum noftrum

πρωσδέχεται, πούτου ένεικαν διετάξατο παραβλιώαι (W) άσεβή όρκον. και πανω (C) έν τη αίρέσει ταύτη όμοιωκότες, εί μη άλλω άμδρπίαν ου ποπήκασιν, βίλογος αύτοις ή πρεβφασις, έ εκ έχοισί η λέγειν. έπει δε και άλλαις άμδρπίαις πω επιήλοισιν, ώφειλον (D) θεόν έξιλωσασαται, και ένδυσωπήσαι πωλ της άφείσεως της άσεμίτου όρκου.

Θεόδωρος ό όσιώτατος επήσκοπος * Σουβείλων είπεν· ό κορυφαίος τής δαποσόλων Γε'εργς ήρνήσατο, αλλά μετανοήσας έδέχθη.

Ταρχσιος ό αγιώτατος πατριάρχης είπεν· ό Ηερόδης βιάρκησεν, άλλ άπώλετο. ό δε Γε'εργς δρηνοσάμδρ (C) μη όρκου, είτα έξιελθών έ διακρύσας, έσώθη. πάσαν γρ άμδρπίαν ό θεός συχωρεί, έάν ης έξ όλης της ψυχής μετανοήση.

Η αγία συνόδος είπε· ναί δεσποτα, ούτως ήμας ή αγία γραφή διδάσκει.

Ταρχσιος ό αγιώτατος πατριάρχης είπεν· ό πρεσβύτερος της θεολογίας Ιωάννης έφη· ήμεις τεκνία, ένυ λέγαμδρ, όπ άμδρπίαν εκ έχοιδν, πωδσαι έσμεν. ένυ ουω πωρακαλωμδρ αί (D) θεόν ιπώερ τής άμδρπίαν ήμδρ, ίλειως ήμδν γίνεται, έ πωροεπ τα πλημελήματα ήμδρ.

Νικηφόρος ό όσιώτατος επήσκοπος της Δυρράχου είπε· δέει πολλω σωεχόμεθα δεσποτα, όπ πλείσα κακα διεπρεξάμδρ, έ * σωτόμου μετανοίας (C) και εξαγορβίσεως δεόμεθα.

Λέων ό όσιώτατος επήσκοπος Φωκίας είπε· γέγραπται, όπ όρκον ψευδή μη άγαπήσητε. έ πούτε χαριν όψευδής

ANNO CHARI 771

Matth. 26.

Matth. 6.

1. Ioan. 1.

Zach. 8.

ANNO CHRISTI 787.

ἡμῶν ὄρκος παρασάλλεται, ὡς μηδεμίαν ἰσχύ ἔχων.

Ἰωάννης ὁ θεοφιλέστατος πρεσβύτερος ἔποπτηρῆτος τῶν ἀνατολικῶν ἑκκλησιῶν εἶπεν· εἰ κελεύετε, ταυῦτά περὶ τῶν ὄρκων ζητήσω.

Ταρασίσιος ὁ ἀγιώτατος πατριάρχης εἶπεν· ἤδη τὰ περὶ αὐτῶν ἐρρέθη. εἰ δὲ πλέον, ἐν ἑτέρῃ ὀξείᾳ ζητήσω. ταυῦ δὲ ἐχόμενα τῶν προκειμένων.

* Οὐλίανος

* Θεόδωρος ὁ θεοφιλέστατος διάκονος, μοναχὸς ἔνοταριος, ἀνέγνω.

Ἐκ τῶν θαυμασίων τῶν ἁγίων Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ.

Ἐστῆς τις ἀνὴρ Ἰππευκῆς σφόδρα, ἀνελθεῖν ἐχρῆκός ἐν τῇ κοτύλῃ, ἔπολλαις χρῆσαι μύρον θεοπραγίας τῶν ἱατρῶν, ὑποβαλὼν δὲ εἰς αὐτὸν καὶ τοῖς ἑξίφεισι τῶν ἱατρῶν, ὅτι ἐν αὐτοῖς τε δεκάπεντε ταλαιπωρήσας ἐν τῷ πάθει, καὶ νικηθεὶς ὑπὸ αὐτῶν, πλέον ἠύξησε τὸ νόσημα, τετρασέμου τούτου γρηγορήσει, ἔσφιεντος τὸ ἐναποκείμενον ῥέμμα. πολλὰκις δὲ ἔπερπατο πεμπόμενον τῷ σώματι ποτὸ ἐκείθεν ὑπορρέοντος, τῶν τε ἱατρῶν εἰρηκότων κεκυλευόμενος αὐτὸν ὑπὸ αὐτῶν, ἔμῃ δὲ εἰσκαθεῖ ἀνθρώπου χεῖρα διωαμυλίω βοηθῆσαι τῷ πάθει· ἀπέγνω λοιπὸν εἰς αὐτὸν ὁ ἀνὴρ, ἔσυνεβουλήθη ὡρᾶ πολλῶν καταλαβεῖν τῶν ἁγίων ἔσθεο θεοπραγῶν Κοσμά καὶ Δαμιανοῦ ἡγιασμένων οἶκον. ἔποδο ποιῆσαι βουλόμην· πολύβουλος γὰρ ἡ ἀνάγκη· θεωρεῖ τῶν ἁγίων καθ' ὑπὸν λέγοντας αὐτῶν· δεῦρο πρὸς ἡμᾶς, καὶ ἰαθήσῃ. θαρσύνσας τοίνυν τῇ παροτρύνῃ τῶν ἁγίων, καταλαμβανὲς τῶν ἐνδοξῶν αὐτῶν οἶκον καὶ καθ' ἕκαστον ἡμερῶν αὐτῶν ἐκ

paruipenditur, tamquam nullam fortitudinem habens.

Ioannes Deo amabilis presbyter & vicarius orientalium pontificum, dixit: Si iubetis nunc, quarantur illa quæ de iuramento sunt.

Tarasius sanctissimus patriarcha dixit: Iam quæ ad id pertinent, dicta sunt. Si quid autem amplius est, in alia examinatione requiratur. Nunc autem proposita exequamur.

Theodosius Deo amabilis diaconus & notarius legit.

Ex miraculis sanctorum Cosmæ & Damiani.

Alius quidam vir clemens valde, fistulam habens in femore, & multis usus medicamentis, ita ut sese etiam gladiis medicorum traderet, per annos circiter quindecim miseriis afflictus est in passione, a qua superatus amplius crevit languor, quadrati oris effectus, & superiacente rheumate fatigatus: frequenter etiam immisso corpori potu inde profuente, medicisque dicentibus, quod languor ita dominaretur ei, ut non posset manus hominis inueniri, quæ passioni auxiliaretur. Postposuit ergo se vir, & accepit a multis consilium, ut ad sanctorum Dei famulorum Cosmæ & Damiani sanctificatam pergeret domum. Et cum hoc facere voluisset (multas enim habet voluntates necessitas) videt sanctos in somnis dicentes sibi: Veni ad nos, & sanaberis. Fiducia ergo accepta per exhortationem sanctorum, peruenit ad gloriosam eorum domum; & per singulos dies non

* Gr. auxit languorem, q. o. effectum & rheuma quod inerat, emittentem.

* Gr. Desperavit

* Gr. multa consilia

habet voluntates necessitas